

FINANČNÍ SPRÁVA

Úroky za dobu zdržování nadměrného odpočtu

koreferát

Něco málo úvodem...krátké ohlédnutí

- pravidla dle rozsudku KORDÁRNA
- odmítnutí úroku ve výši repo sazby, zvýšené o 1 procentní bod
- přiznání úroku dle pravidel KORDÁRNA i za dobu po 30. 6. 2017

=> nyní již poměrně diskusně vyčerpaná témata,

Důvodem není jejich bezvýznamnost (ba naopak), nýbrž metodické usměrnění v průběhu času a zavedení do aplikační praxe.

Jablko sváru – EUROKONFORMITA úroku

- nazírání na soulad s požadavky evropského práva (čl. 183 směrnice o DPH) co do stanovení výše úroku za období od 1. 7. 2017 do 31. 12. 2020, resp. **výklad právních závěrů v případě SOLE-MiZo**
- dle SDEU „*výše úroků nesmí být nepřiměřeně nízká*“
- kritérium přiměřené kompenzace nákladů / náhrada hospodářské zátěže (zásada efektivity)
- neadekvátně nízký úrok odstraněn → **zásady evr. rozměru naplněny**

Ještě jednou EUROKONFORMITA

- NSS dosud otázku souladu § 254a DŘ, ve znění od 1. 7. 2017 do 31. 12. 2020, neřešil → **8 Afs 274/2022** (právní závěry KS v Brně)
- součet sazby úroku podnikatelského úvěru a míry inflace VS.
- individuální porovnání s oběma ukazateli (v opačném gardu)

„nelze vyžadovat, aby úprava naplnila veškerá představitelná kritéria vhodná a přiléhavá každému subjektu“ (polemika

KS v HK – pobočka PCE s názorem, že úroková sazba

EUROKONFORMITA potřetí

- ústředním motivem je **hledání ekonomické logiky**
- SDEU přichází s **vodítky**
- úprava od 1. 7. 2017 do 31. 12. 2020 naplňuje zásadu daňové neutrality
- adekvátní sazba úroku motivuje jak správce daně, tak daňové subjekty, aby nedocházelo v řízení ke zbytečným průtahům
- odlišení **absence relevantní právní úpravy** a **existence jasného znění zákona**

Cíl všech je stejný – nalezení vyváženého přístupu

- respekt k **výslovné vůli zákonodárce** (*našli jsme již meze?*)
- odlišovat kompenzační a reparační úroky, resp. cenu peněz za **legální** a **nelegální** zadržování prostředků daňových subjektů
- svou roli sehrává institut zálohy na daňový odpočet
- Finanční správa vnímá tlak na srozumitelné a jasné vysvětlení souladu vnitrostátní úpravy s východisky unijní judikatury

Závěr: Argumenty jsou vyřčeny → „*ve sporu mezi dvěma musí vždy*

rozhodnout nezávislý třetí“

